

A CXLII. ZSOLTÁR.

Istenem! hozzád sóhajtok,
Halld meg könyörgésemet!
Szined előtt im kitárom
Lelkem, s szenvedésemet.

Bárha utaidban járok:
Tört vetnek én ellenem,
S hánykodó lelkem keservét
Itt benn hordom szívemen.

Nincs ki szánna, megösmerne,
— Oh tekints rám Istenem!
Nincsen út, mely kivezetne:
Csüggedt, megtört életem. . .

Te vagy az én reménységem,
Örökségem, mindenem,
Az élők nagy világában:
Hallgass meg hát Istenem.

Figyelmezz én sóhajomra,
Mert szívem már elepedt,
Szabadíts meg ellenimtől,
Mert tipornak engemet.

A fájdalom mélységéből
Szabadítsd ki lelkemet,
Hogy dicsérje, magasztalja
A te szent felségedet.

Hogy kik engem körülvesznek
S látják az én nagy hitem:
Örvendezzen minden igaz,
Mikor jót tész én velem.

Rédiger Géza.

A KOLOZSVÁRI UNITÁRIUS COLLEGIUM JÁTSZÓHELYÉRŐL.

A kolozsvári unitár. Collegiumnak egykor szép számmal voltak fekvőségei, a melyeket hogy 1718-ban miképpen vesztett el, ismeretes e folyóirat olvasói előtt¹⁾ Csudálatos módon egy darabocskára hely kikerülte a figyelmet s maig is a collegium birtokában van. Ez az ugynevezett Kismező, melynek története egyházunk tagjaira nem lesz talán egészen érdektelen.

A Kismező mintegy $1\frac{1}{4}$ holdnyi területtel a kőmáli szőlők közt a Nádas terére vezető út mellett terül el, éppen a szőlők végében, ott a hól a szőlők közül kiérő út egyik ága a fellegvár felé felkanyarodik, északról a külvárosi u. n. kismező temető képezvén szomszédságát.

E hely az alsó kőmál legmagasabb pontján levén, gyönyörű kilátás nyílik róla a város keleti részére s a Szamos és Nádas terére. A belvároshoz közel volta, elegendő terjedelme és mindig tiszta levegője éppen alkalmassá teszik arra a célra, a mire rendelve és 1696. óta használva is volt, t. i. a tanuló ifjúság játszó és üdülő helyének.

Ki és mikor ajándékozta, határozottan tudni nem lehet, mert az iskolai főnök (senior) feljegyezni elfeledte. Az ajándékozó okmány vagy végrendelet sem került még elé, s azt hiszem nem is fog, mert az a gubernialis bizottság, mely 1716. aug.-ban az unitáriusoktól ingatlanaira vonatkozó okmányait bekérte s többé vissza sem adta, minden valószínűség szerint a Kismezőre vonatkozót is elvitte.

Az isk. főnökök által 1626. óta vezetett anyakönyvekben az ugynevezett „Fasciculus rerum scholasticarum“-ban legelőször 1696. máj. 4-én tesz róla az akkori senior említést, ekkor is csak kijavítatik, tehát már ezelőtt jóval használták.²⁾

---

¹⁾ L. „Ker. Magvejtő“ 1877. Collegiumaink megmentése a mult században. 257—288. l.

²⁾ A feljegyzés ez: „Labyrinthum renovavimus. qui ruinam inabatur, incuria enim seniorum neglectus solo fere erat aequatus.“ fasc. r. sch. III, pag. 51.